

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.102/2010/39.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év május hó 18. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és **2011. év május hó 19. napján** kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2009. év november hó 19. napján kelt, 1.B.504/2009/44. számú ítéletét I. r., II. r. és IV. r. vádlottakkal szemben **megváltoztatja.**

I. r. és IV. r. vádlottaknak a további, egy rendbeli kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/C. § (2) bekezdés, (4) bekezdés II. fordulat] miatt emelt vád alóli felmentését mellőzi.

IV. r. vádlott közbizalom elleni cselekményét egy rendbeli közokirat-hamisítás büntettének minősíti [Btk. 274.§ (1) bekezdés b), c) pontja].

I. r. vádlott főbüntetését 6 (hat) év 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre súlyosítja.
A Fővárosi Bíróság 15.B.706/2003/152. számú ítéletével kiszabott 3 (három) évi börtönbüntetés végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadság megszüntetését mellőzi.

II. r. vádlott pénzbüntetését 500 (ötszáz) napi tétel 500 (ötszáz) forint napi összegű, összesen 250.000 (kettőszáz-ötvenezer) forintra súlyosítja.

IV. r. vádlott főbüntetését 5 (öt) évi fogházbüntetésre és 5 (öt) évi kiutasításra súlyosítja.

Az elsőfokú ítéletben felsorolt tárgyalási napok közül a 2009. szeptember 16-a megjelölését mellőzi.

A Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatal Letéti Csoportjánál BL. 00411/2009/1. bevételi sorszámon kezelt 1200 (ezerkétszáz) forint lefoglalását megszünteti és I. r. vádlottnak rendeli kiadni, azonban az e vádlottat terhelő bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

Az elkobozni rendelt 40.140 (negyvenezer-száznegyven) euró tárolási helye Magyar Államkincstár Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága.

AzV. r. vádlottnak kiadni rendelt 244.500 (kettőszáznegyvennégyezer-ötszáz) forintot a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatal Letéti Csoportja BL.00410/2009/1. bevételi számon kezeli, s ez utóbbi 244.500 (kettőszáznegyvennégyezer-ötszáz) forintot az V. r. vádlottat terhelő bünygyi költség megfizetése érdekében visszatartja.

Az elsőfokú eljárásban helyesen 8.159.711 (nyolcmillió-százötvenkilencezer-hétszázötvenegy) forint bünygyi költség merült fel, melyből I. r. és IV. r. vádlottak egyetemlegesen 4.965.011 (négymillió-kilencszázhatvanötezer-tizenegy) forintot; I. r. vádlott külön 459.399 (négy-százötvenkilencezer-háromszázkilencvenkilenc) forintot, II. r. vádlott 337.186 (háromszázharminchétezer-száznyolcvanhat) forintot, és IV. r. vádlott 259.720 (kettőszázötvenkilencezer-hétszázhusz) forintot köteles az államnak megfizetni, míg az állam 1.600.725 (egymillió-hatszáz-ezer-hétszázhuszonöt) forintot visel.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet I. r., II. r., IV. r. vádlottak, valamint III. r. és V. r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

I. r. vádlott börtönbüntetésébe az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a 2011. április 18. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja.

Tájékoztatja II. r., III. r. és V. r. vádlottakat, hogy a kiszabott szabadságvesztés tartamát, illetve pénzbüntetés napi tételeinek számát meghaladó előzetes letartóztatásért kártalanítás jár; mely a jelen ítélet jogerőre emelkedésével válik esedékessé.

A terhelt a kártalanítás iránti igényét a jelen határozat közlésétől számított hat hónapon belül az elsőfokú bíróságnál terjesztheti elő, mely határidő elmulasztása jogvesztő hatályú.

A másodfokú eljárásban a II. r. vádlottat érintően felmerült 6.000 (hatezer) forint bünygyi költséget e vádlott köteles megfizetni az államnak, míg a további 299.999 (kettőszázkilencvenkilencezer-kilencszázkilencvenkilenc) forint bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság - a Fővárosi Főügyészség 2009. év május hónap 4. napján kelt, helyesen NF.21113/2007/216-I. számú vádirata alapján eljárva - a 2009. év november hónap 19. napján kihirdetett 1.B.504/2009/44. számú ítéletével:

- I. r. vádlottat felbujtóként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/C. § (1) és (4) bekezdés I. fordulat], kábítószerrel visszaélés vétsége [Btk. 282/C. § (1) és (5) bekezdés a) pont] és 3. rb. közokirat-hamisítás büntette [egy esetben a Btk.

274. § (1) bekezdés a) és b) pont; két esetben a Btk. 274. § (1) bekezdés b) pont] miatt, mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 4 év börtönbüntetésre, a Magyar Köztársaság területéről 8 év kiutasításra és 40.140.- euró vagyonekobzásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Egyben a Fővárosi Bíróság 15.B.706/2003/152. számú ítéletével kiszabott 3 év börtönbüntetés végrehajtása során engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette.

Ugyanakkor I. r. vádlottat az ellene kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/C. § (2) és (4) bekezdés II. fordulat] miatt emelt vád alól felmentette.

- II. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés vétsége [Btk. 282. § (1) és (5) bekezdés a) pont] miatt 350 napi tétel, napi tételenként 500.- forint, összesen 175.000.- forint pénzbüntetésre ítélte, melyet meg nem fizetése esetén napi tételenként kell fogházbüntetésre átváltoztatni; az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával a pénzbüntetést lerovottnak tekintette.

Egyben II. r. vádlottat az ellene kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.

- III. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés vétsége [Btk. 282. § (1) és (5) bekezdés a) pont] és felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette [Btk. 274. § (1) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül 10 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és a Magyar Köztársaság területéről 2 év kiutasításra ítélte.

Ugyanakkor II. r. vádlottat az ellene kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.

- IV. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/C. § (1) és (4) bekezdés I. fordulat], kábítószerrel visszaélés vétsége [Btk. 282/C. § (1) és (5) bekezdés a) pont], lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntette [Btk. 263/A. § (1) bekezdés a) pont] és 2. rb. közokirat-hamisítás büntette [egy esetben a Btk. 274. § (1) bekezdés b) pont; egy esetben a Btk. 274. § (1) bekezdés c) pont] miatt halmazati büntetésül 3 év börtönbüntetésre ítélte.

Egyben IV. r. vádlottat az ellene kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/C. § (2) és (4) bekezdés II. fordulat] miatt emelt vád alól felmentette.

- V. r. vádlottat kábítószerrel visszaélés vétsége [Btk. 282. § (1) és (5) bekezdés a) pont] miatt 350 napi tétel, napi tételenként 500.- forint, összesen 175.000.- forint pénzbüntetésre ítélte, melyet meg nem fizetése esetén napi tételenként kell fogházbüntetésre átváltoztatni; az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával a pénzbüntetést lerovottnak tekintette.

Egyben V. r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett még az elsőfokú bíróság az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról; a bűnjelekről, melyeket részben elkobzott, illetve azokat részben az

iratoknál kezelni, az azt kiállító hatóságnak megküldeni, avagy az érintett vádlottnak kiadni rendelte. Döntött végül a bűnügyi költség viselése tárgyában.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész valamennyi vádlott terhére a felmentő rendelkezések miatt bűnösség megállapítása és a kiszabott büntetések súlyosítása végett jelentett be fellebbezést.

Jogorvoslattal élt III. r. vádlott és védője is a kiutasítás mellőzése végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2010. év március hónap 30. napján kelt BF.450/2009/13. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

A kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság I. r. és IV. r. vádlottak büntetőjogi felelősségét megállapította, így szükségtelenül hozott felmentő rendelkezést, azt mellőzni kell. E vádlottak cselekményének minősítése téves; terhükre a kábítószernek nem pusztán a megszerzése, hanem az azzal való kereskedés róható. V. r. vádlott felmentése sem helytálló; az ő tekintetében megállapított tényállásból helyesen a bűnösségére vonható következtetés. E három vádlott büntetésének jelentős súlyosítása indokolt.

II. r. és III. r. vádlott esetében a tényállás a másodfokú eljárásban ki nem küszöbölhető módon megalapozatlan: részben hiányos és iratellenes, továbbá helytelen ténykövetkeztetést tartalmaz. Az ő tekintetükben ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének van helye.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásban is már előadottakkal egyezően nyilatkozott.

A tényállás 2-10 pontjaiban foglaltak megalapozottak, nem így az 1. pontban írtak. A tényállás itt részben hiányosan került megállapításra, a megállapított tényekből pedig további tényekre helytelenül következtetett az elsőfokú bíróság. II. r. és III. r. vádlottakat bizonyítottság hiányában mentette fel az ellenük emelt vádak alól, mivel álláspontja szerint kétséget kizáróan nem volt bizonyítható, hogy e vádlottak a lakásban részt vettek volna a heroin csomagolásában. A Fővárosi Bíróság bizonyítékértékelő tevékenysége azonban nem felel meg a törvényi követelményeknek; ugyanis e vádlottak tagadását éppúgy elvetette, mint ahogy nem fogadta el, illetve értékelés nélkül hagyta V. r. vádlott terhelő, a valós elkövetési körülményekkel megegyező vallomását.

A 18 kg heroint egyértelműen továbbértékesítési céllal szerezte be I. r. vádlott, erre utalnak a konspiratív körülmények: a heroin szőnyegbe csavarva érkezett, az I. r. vádlott mindvégig telefonon adott instrukciókat, cirkált a városban, közben autót váltott. A lakás lényegében heroin-raktárként üzemelt, a csomagolás, megszerzés és tárolás körülményei mind-mind a kábítószerrel való kereskedés olyan részcselekménye, ami azt a célt szolgálja, hogy a kábítószer eljusson a fogyasztókhoz. Téves tehát az elsőfokú ítélet azon rendelkezése, amellyel a bíróság az ebben szerepet vállaló vádlottak: I. r. és IV. r. vádlott cselekményét kereskedés helyett csupán jelentős mennyiségre megszerzéssel elkövetett kábítószerrel

visszaélés büntettének minősítette; míg a bűnsegédi magatartást kifejtő: figyelőszolgálatot ellátó, a vételár egy részét magánál tartó Ha V. r. vádlottat - akinek a tudata a kábítószerügylet minden lényeges elemére kiterjedt -fel is mentette az ellene emelt vád alól.

Összességében indítványozta I. r. és IV. r. vádlott cselekményének a Btk. 282/C.§ (2) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés II. fordulata szerint való minősítését, egyben az erre vonatkozó felmentő rendelkezés mellőzését; V. r. vádlott bűnösségének megállapítását a Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdés szerinti bűncselekményben is; és e három vádlott büntetésének jelentős súlyosítását. II. r. és III. r. vádlottak tekintetében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta; míg egyebekben annak helybenhagyását tartotta indokoltnak.

I. r. vádlott védője szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, logikus mérlegelését éppen ezért nem is támadták; annak ellenére, hogy a büntetés szigorú.

Amint azt az elsőfokú ítélet 20. oldalának második és harmadik bekezdése helyesen tartalmazza, a forgalomba hozatalnak még csak a kísérlete sem állapítható meg, és e körben az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. A kábítószer „terítésével” együtt járó „hálózat” felderítésére nem került sor, súlyosabb minősítésnek nincs helye, akkor viszont nem indokolt a kiszabott büntetés súlyosítása sem. Kérte ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

II. r. vádlott védője fenntartotta az eljárás során korábban már előadottakat.

A felmentő rendelkezés kapcsán utalt arra, hogy védence tekintetében mindössze ellentmondásos vallomások állnak rendelkezésre, közvetlen bizonyíték nincsen; a bizonyítékok pedig nem állnak össze olyan egybefüggő láncolattá, amelynek alapján kétséget kizáróan megállapítható lenne, hogy a cselekmény lefolyása más módon, mint a vádiratban foglaltak szerint, nem történhetett. Mindezek alapján kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

III. r. vádlott védője a kiutasítás okán előterjesztett fellebbezését visszavonta, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Álláspontja szerint a hatályon kívül helyezést célzó ügyészi indítvány nem megalapozott. Az elsőfokú bíróság részletesen indokolta a felmentő rendelkezését; V. r. vádlott vallomása egyébiránt is csak közvetett bizonyíték, hiszen ő mindenről csak hallomásból tudott.

Csatlakozva védőtársaihoz az elsőfokú bíróság ítéletének hatályában történő tartását indítványozta.

IV. r. vádlott védője ugyancsak kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

Hivatkozott arra, hogy védence beismerő vallomást tett, feltárta az ügy körülményeit, már amiről tudomása volt. A rendelkezésre álló bizonyítékok a

„kereskedés” tényét nem támasztják alá, a bizonyítási eljárás során sem a beszerzői, sem pedig a továbbadói körre nem derült fény.

Pontosítani kívánta, hogy IV. r. vádlott nem a betegségéről történt tudomásszerzést követően és arra tekintettel tett önmagára terhelő vallomást; bár az tény, hogy az orvosi papírok korábbi dátummal készültek.

Védence jelenleg otthon tartózkodik, az állampolgársági hivatal ugyanis tavaly hazaküldte.

Összességében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

V. r. vádlott védője ugyancsak az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Csatlakozva védőtársaihoz arra hivatkozott, hogy a feltárt bizonyítékok, vallomások nem alkotnak olyan egységes rendszert, amely alapján a kereskedői magatartás megvalósulására lehetne következtetéseket levonni. Védence a vád szerint is csupán bűnsegéde lenne a vádszerinti cselekménynek, így a vádlott-társak felmentése értelemszerűen az ő felmentését is eredményezi.

A másodfokú nyilvános ülésen megjelent vádlottak: I. r. és V. r. vádlott csatlakoztak védőikhez; az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték, illetőleg személyi körülményeiről számoltak be.

A vádhatósági fellebbezés részben és az alábbiak okán alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül a Be. 348. § (1) bekezdése szerint.

Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a bizonyítás lefolytatásakor az eljárási törvényben írt szabályokat lényegét tekintve megtartotta; a minden részletre kiterjedő nyomozás során feltárt bizonyítékokat mérlegelési körébe vonta, azokat önmagukban és összességükben értékelte, mely tevékenységéről azután részletesen számot is adott.

Az általa megállapított ítéleti tényállás - döntően a határozatának meghozatala óta bekövetkezett változásokra figyelemmel - némi pontosításra, kiegészítésre mégis szorul; egyrészt az iratok tartalma, továbbá a másodfokú nyilvános ülésen a vádlottak személyi körülményeit érintően előadottak alapján:

- I. r. vádlottat az elsőfokú ítéletben írtakon túl időközben a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2009. év január hónap 29. napján kihirdetett 207.B.V.26.504/2008/34. számú, illetve a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a 2010. év február hónap 9. napján kelt 25.Bf.V.7344/2009/18. számú ítéletével - mely a Fővárosi Ítéltábla 3.Bhar.98/2010/15. számú végzésével 2011. év április hónap 13. napján emelkedett jogerőre - a 2007. év március hónap 21. napján társtettesként elkövetett zsarolás büntette és más

bűncselekmények miatt 2 év 6 hónap börtönbüntetésre és a Magyar Köztársaság területéről 5 év kiutasításra ítélte.

I. r. vádlott jelenleg ezt a büntetését tölti 2011. év április hónap 19. napjától kezdődően.

- II. r. vádlottat időközben a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 8.B.VIII.25.333/2007/17. számú, illetve a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság a 2010. év május hónap 20. napján jogerős 31.Bf.V.5294/2010/9. számú ítéletével a 2006. év augusztus hónap 23. napján elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 6 hónap fogházbüntetésre és a Magyar Köztársaság területéről 5 év kiutasításra ítélte.
- V. r. vádlottnak 2009. év december hónap 23. napján magyar állampolgárságú gyermeke született; jelenleg őt neveli, nem dolgozik, havi 40.000.- forint segélyben részesül, és a gyermek édesapja is támogatja anyagilag.

Másrészről a fellebbviteli főügyészi fellebbezés irányára tekintettel itt kell szólni arról, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság valamennyi vádlottat érintően érdemi felülbírálatra alkalmasnak találta; utóbbinak gátjául nem szolgáltak a Be. 352. § (1) bekezdés b) pontjában írtak.

A Fővárosi Bíróság ugyanis II. r., III. r. és V. r. vádlottakat az ellenük emelt vád alól bebizonyítottság hiányára hivatkozással mentette fel, melynek következtében - ettől különböző másodbírói álláspont esetén - a Be. 352. § (3) bekezdésére figyelemmel eltérő tényállás megállapítására, s annak alapján bűnösség kimondására a felülmérlegelés tilalma folytán nem kerülhetett volna sor; csupán az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására való kötelezésére lenne törvényes lehetőség.

Ez a helyzet azonban több okból sem állt elő.

Elsőként: az ügydöntő határozat tényállási részében a történéseket kell rögzíteni: azaz azt az eseménysort, amelyet a bíróság a vád keretei között megállapított; arról pedig, hogy ezt miért, mely okokra visszavezethetően tette - vagy hogy éppen milyen történések megállapítására nem látott lehetőséget - utóbb, a bizonyítékok értékelése során kell nevesíteni.

Az elsőfokú bíróság ez utóbbit a mérlegelés kapcsán helyesen és törvényesen meg is tette: egyrészt a bizonyítékok irathú felsorolása kapcsán [elsőfokú ítélet 9. oldalától a 16. oldaláig terjedően] majd azok logikus és meggyőző, a bírói gyakorlatot is idéző értékelése körében [elsőfokú ítélet 20. oldalán].

Kétségtelen, hogy lehetett volna ellenkező végkövetkeztetésre is jutni: az autó kölcsönkérésére vonatkozó történet meglehetősen aggályosnak mondható, mint ahogy a hiányos ruházatban a tetőre való kimenekülés ténye is nehezen magyarázható, nem is szólva V. r. vádlott társait terhelő előadásáról. Mégis: az

elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem találta elégségesnek; s itt lehet utalni arra, hogy bár a Korompai utcai lakásban igen alapos nyombiztosításra és nagyszámú tárgy lefoglalására került sor; ám olyan bizonyíték, mely igazolta volna, hogy II. r. és III. r. vádlott részt vett volna a kábítószer adagolásában, vagy akárcsak járt volna az ennek helyszínéül szolgáló fürdőszobában, nem akadt.

Márpedig ilyen körülmények között az elsőfokú bíróság által a bizonyítékok értékelésével megállapítottak - illetőleg meg nem állapítottak - azaz e két vádlottnak a kábítószerrel a vád szerinti módon való kapcsolatba kerülése a lakásban nem igazolható; eredménnyel nem támadhatók.

Másrészről észlelte ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla, hogy a Fővárosi Bíróság II. r. és III. r. vádlottnak a tényállás 1. pontjában írtakban vád tárgyává tett cselekvése tekintetében nem foglalt állást.

A vádirat a 3. oldal harmadik bekezdésében azt tartalmazza, hogy - I. r. vádlottnak a kábítószer tovább-eladás céljából történő kisebb adagokba csomagolására vonatkozó utasításának megfelelően - a lakásban II. r. és III. r. vádlott a kicsomagolást megkezdték.

Ezzel szemben az elsőfokú ítéleti tényállás a 7. oldal harmadik bekezdése erre vonatkozóan semmit sem rögzít; ilyen módon pedig éppen a vád lényegét tekintve nem állapít meg történéseket - tényállást -, ennél fogva e körben nem döntött.

Ebben a helyzetben a másodfokú bíróság akkor sem került volna ellentétbe az elsőfokú bírósággal - tekintve, hogy utóbbi a tényállásában semmit sem állapított meg -, ha úgy foglalt állást, hogy II. r. és III. r. vádlott a váddal egyezően részt vett a kábítószer átcsomagolásában, porciózásában.

Ezt azonban a fentebb már írt okokból nem tette, mégis az egyértelműség kedvéért az 1. pontban írtakat kiegészítve tényként az alábbiakat rögzíti:

- II. r. vádlott a rendőri intézkedést megelőzően azért ment fel a lakásba, hogy onnan a korábban otthagyt holmiját elvigye; míg III. r. vádlott I. r. vádlottól szertett volna kölcsönkérni egy autót.
- A rendőri intézkedéstől megijedve - anélkül, hogy tudomással bírtak volna a fürdőszobában a IV. r. vádlott által csomagolt kábítószerrel - futott fel II. r. és III. r. vádlott a háztetőre.

Végezetül - tekintve, hogy valamennyi vádlott büntetőjogi felelőssége a bizonyítékokkal alátámasztottan, a váddal egyezően és senki által nem vitatottan - a fogyasztási cselekményben megállapításra került, az elévülés kizártságának ténye okán szükséges rögzíteni a következőt:

- I. r., II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottak fogyasztási céllal az elfogásukat megelőző három éven belül szereztek meg csekély mennyiség felső határát meg nem haladó hatóanyag-tartalmú kábítószerrel.

A fenti kiegészítésekkel, pontosításokkal az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás már mindenben helyes és teljes, és a felülbírálat alapjául szolgált a másodfokú eljárásban is.

Az irányadó tényállásból a vádlottak bűnösségére vont következtetés helyes, és ugyanígy helytálló V. r. vádlott felmentése az ellene bűnsegédként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/A. § (1) és (3) bekezdés] miatt emelt vád alól.

Ez utóbbi kapcsán: az irányadó bírói gyakorlat szerint a kábítószerrel visszaélés büntetnének megállapíthatóságához nem elégséges V. r. vádlott - mint I. r. vádlott barátnője - részéről annak pusztán ismerete, tudata, hogy barátja kábítószerrel szerez meg vagy tart. Konkrét felróható magatartás hiányában, pusztán "nem tevéssel" a kábítószer megszerzésének, tartásának - amely birtoklást, használatot vagy valamely azzal való rendelkezést feltételez - a részesi alakzata sem valósítható meg [EBH. 2006. 1393.].

A tényállás szerinti napon a gépjárművekben utasként közlekedve valamiféle pusztán "figyelés" a fentiek szerint nem kellően körülírt és konkrét a részesi magatartás megállapításához. A kábítószer ellenértékéül szánt rész-összeg átvételére pedig hozzátartozója érdekében már a rendőri intézkedés tudatában, lefoglalásának elkerülése érdekében került sor az V. r. vádlott részéről.

Összességében V. r. vádlott felmentése - bizonyítottság hiányában, amely az elírás ellenére az elsőfokú ítélet 21. oldalának utolsó bekezdéséből kiolvasható - helyesen történt.

A vádlottak terhére róható bűncselekmények minősítése döntően törvényes.

Amint azt a vádhatóság is alappal sérelmezi, az ugyanazon történés miatti büntetőjogi felelősség megállapítása és a cselekmény törvényes minősítése mellett nincs helye külön felmentő rendelkezés meghozatalának a tévesnek ítélt vádszerinti minősítés alól.

Ezért a másodfokú bíróság I. r. és IV. r. vádlottaknak a további, egy rendbeli kábítószerrel visszaélés büntette [Btk. 282/C. § (2) bekezdés, (4) bekezdés II. fordulat] miatt emelt vád alól felmentését mellőzte.

Az irányadó ítéleti tényállás 9. pontjában foglaltak szerint IV. r. vádlott közreműködésének eredményeként 2007.-ben hamis humanitárius tartózkodási engedélyt állított ki az arra jogosított hatóság [Btk. 274.§ (1) bekezdés c) pont]; mely engedélyt a IV. r. vádlott az elfogásakor, 2007. év szeptember hónap 17. napján fel is használta, azzal igazolta magát [Btk. 274.§ (1) bekezdés b) pont].

Nem tehető elvi különbség azon két eset között, amikor a hamis közokiratot utóbb felhasználó személy egyrészt az okiratot korábban maga hamisította, illetőleg másrészt a kiállító hatóságot megtévesztve működött közre a hamis okirat létrejöttében.

Az 1/2000. BJE. határozatban kifejtett elveket követve ezért a másodfokú bíróság IV. r. vádlott közbizalom elleni cselekményét 1. rendbeli közokirat-hamisítás büntettének [Btk. 274.§ (1) bekezdés c) és b) pont] minősítette.

Egyetértett ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróságnak azon okfejtésével, hogy a jelen ügyben a kereskedés, forgalomba hozatal az érintett vádlottak terhére nem róható. A kábítószer megszerzése kétségkívül megvalósult; s annak mennyiségéből, a házkutatás körülményeiből, és lefoglalás adataiból valóban egy majdani értékesítés szándékára lehet következtetni. Mindez azonban még csupán a kereskedés előkészületeként értékelhető; a súlyosabb, vád szerinti minősítésnek így a másodfokú bíróság álláspontja szerint sincs helye.

A büntetés nemének és mértékének meghatározása során ugyancsak helyesen járt el az elsőfokú bíróság.

Kétségtelen, hogy I. r. vádlott kábítószerfüggő személy; így vele szemben a büntetési tételkeret 2 hónaptól 7 év 6 hónapig terjed. Ezzel együtt is viszont a konkrét történések korántsem egy beteg, a függőségtől determinált cselekvésű személyre vallanak; emellett pedig a jelen ügynek ő volt a központi személyisége, irányítója; az előélete is neki a legterhesebb. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a büntetését megfelelően súlyosította.

Az elsőfokú ítélet is helyesen tartalmazza, hogy I. r. vádlott a korábbi, 3. sorszám alatt jelzett elítélése kapcsán 2008. év április hó 2. napján részesült a feltételes szabadság kedvezményében. Annak próbaideje így 2009. év április 1. napján eredményesen eltelt; s tekintve, hogy a jelen ügyben elbírált bűncselekmények elkövetési időszaka 2007. év szeptember 17. napjával lezárult, nem áll fenn bármely olyan, a Btk. 48. § (4) bekezdésében írt ok, amely a feltételes szabadság megszüntetését megalapozhatná. A kérdéses rendelkezést ezért a másodfokú bíróság mellőzte.

IV. r. vádlott egészségi állapota és beismerése sem indokolja az önmagukban is súlyos bűncselekmények miatt kiszabott halmazati büntetés mértékét. Az ő esetében a büntetési tételkeret 2 évtől 12 évig terjed, ezért a másodfokú bíróság jelentős súlyosítást látott indokoltnak azzal azonban, hogy igazolt betegségeire tekintettel a szabadságvesztést a Btk. 45. § (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb, a Btk. 44. § szerinti fogház fokozatban rendelte végrehajtani.

A kiutasítás mellőzésére sem látott okot a másodfokú bíróság; valamely ország orvosi ellátásának színvonala, annak hatékonysága - mely amellet, hogy köztudomásúnak nem mondható, a bizonyításnak pedig értelemszerűen nem képezte tárgyát - nem büntetőjogi kategória; valamely joghátrány alkalmazhatóságát nem érintheti.

Ezért a másodfokú bíróság IV. r. vádlottal szemben a Btk. 61. § (1) bekezdése szerint kiutasítást alkalmazott, mivel a terhére megállapított súlyos bűncselekmények elkövetése révén az országban való tartózkodása nemkívánatos.

II. r. vádlott a jelen cselekményét a vele szemben már folyó másik büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg, esetében a pénzbüntetés napi tételszámának felemelése - az ítélet belső arányosságát is szolgálóan - indokolt; a megfelelő változtatást a Fővárosi Ítéltábla megtette.

Egyebekben a büntetések megfelelőek, azokat a másodfokú bíróság nem érintette.

A lefoglalt tárgyakkal kapcsolatos elsőbírői rendelkezések nagyrészt helyesek; mely döntések végrehajtását segíti, hogy a másodfokú bíróság pontosan megjelölte a kérdéses összegek, tárgyak őrzésének helyét, kezelésük adatait, így nyilvántartási számukat.

Nem határozott az elsőfokú bíróság egy - a I. r. vádlottól lefoglalt - csekélyebb összegről [nyomozati iratok VI. kötet 2171. oldala]. Ezt a másodfokú bíróság pótolta; egyben az egyes vádlottak részére kiadni rendelt további összegeket is a Be. 157. § (1) bekezdése alapján visszatartotta a megfizetni rendelt bűnügyi költség biztosítására.

A Fővárosi Bíróság ugyan valóban tartott tárgyalást 2009. év szeptember hónap 16. napján, ezt követően azonban - ülnökváltás miatt - az eljárást előlről kezdte. A kérdéses határnap, az azon történtek így nem képezik az elsőfokú ítélet alapját, a másodfokú bíróság ezért annak az ítélet bevezető részében való megjelölését mellőzte.

A másodfokú bíróság összegezte a nyomozás során és az elsőfokú bírósági eljárásban felmerült bűnügyi költséget; és - tekintve, hogy kötelezésük megfelelően történt - III. r., valamint V. r. vádlott esetében az elsőbírői döntést nem érintette.

A tényállás 1. pontjában foglaltakkal összefüggésben I. r. és IV. r. vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapítására került sor. E tényállási pont kapcsán merült fel a költségjegyzék 17., 25., 31., 34., 35., 51., 68., 72. és 73. tételszáma alatt felvett összesen 4.965.011.- forint, melyet e két vádlott egyetemlegesen köteles viselni a Be. 338. § (3) bekezdésének második mondata alapján.

Ezt meghaladóan az egyes vádlottakat külön-külön is terheli a személyükben csak őket érintő költség - például szakértői díj -, melyet egyénileg kötelesek az államnak megfizetni:

Ez I. r. vádlott esetében a költségjegyzék 4., 15., 16., 20., 27., 39. és 40. tétele szerinti 459.399.- forint; II. r. vádlottat érintően a költségjegyzék 19., 37., 38., 69. és 70. tételszáma alatti összesen 337.186.- forint; míg IV. r. vádlott tekintetében a költségjegyzék 3., 10., 18., 23., 24., 32., 41. és 42. tétele alatt felvett összesen 259.720.- forint.

Az ezt meghaladóan felmerült fordítási és tolmácsolási költséget - összesen 1.600.725.- forintot - viseli az állam. Megjegyzendő, hogy a vád előkészítése és a vádemelés kapcsán az ügyész 2009. év június hónap 5. napján kelt átirata alapján

további 188.066.- forint fordítási és tolmácsdíj is felmerült, melyet azonban a költségjegyzék nem tartalmazott; a másodfokú bíróság erről is rendelkezett a fentiek szerint.

Az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatása a Be. 372. § (1) bekezdésén, míg egyebekben a helybenhagyása a Be. 371. § (1) bekezdésén alapul.

I. r. vádlott az elsőfokú ítélet kihirdetését követően - más ügyben kiszabott szabadságvesztésének foganatba vételéig - a jelen ügyben töltött előzetes letartóztatást, melyet a másodfokú bíróság a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése szerint a börtönbüntetésébe továbbmenően beszámítani rendelt.

III. r. vádlott a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát, míg II. r. és V. r. vádlott a pénzbüntetés napi tételeinek számát meghaladóan állt a jelen ügyben előzetes fogvatartás hatálya alatt; a Be. 580. § (2) bekezdés a) és c) pontja szerint ezért részükre kártalanítás jár.

Az igényérvényesítésre vonatkozó, a Be. 582 - 584. §-ban foglalt - jogvesztő hatályú - rendelkezésekről a másodfokú bíróság tájékoztatta az érintetteket.

A másodfokú eljárásban - a részben II. r. vádlott kirendelt védelmével, részben pedig a fordítással és tolmácsolással - felmerült költségről való rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

A másodfokú ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdésében írt feltételek hiánya okán nincs helye további fellebbezésnek.

Budapest, 2011. év május hónap 19. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Dr. Székely Ákos s.k.	Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 2009. év november hónap 19. napján kelt 1.B.504/2009/44. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.102/2010/39. számú ítéletében írt változtatással I. r., II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottakkal szemben jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

B u d a p e s t, 2011. év május hónap 19. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző